

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev broj 57849/13
Danijela LOVRIĆ i drugi
protiv HRVATSKE

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel) zasjedajući dana 12. siječnja 2016. godine, u Odboru u sastavu:

Jon Fridrik Kjølbro, *predsjednik*,

Ksenija Turković,

Georges Ravarani, *suci*

i Abel Campos, *zamjenik tajnika Odjela*,

Uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen dana 3. rujna 2013. godine,

Uzimajući u obzir očitovanja koja je podnijela tužena država i odgovore na očitovanje koje su podnijeli podnositelji zahtjeva,

Nakon vijećanja, donosi sljedeću odluku:

ČINJENICE

1. Popis podnositelja naveden je u dodatku. Oni si svi hrvatski državljani i zastupa ih g. M. Karajica, odvjetnik iz Karlovca.

2. Hrvatsku vladu („Vlada“) zastupala je njezina zastupnica, gđa Štefica Stažnik.

Okolnosti predmeta

3. Činjenice predmeta, kako su ih iznijele stranke, mogu se sažeti kako slijedi.

4. Sin odnosno brat podnositelja zahtjeva B.M. ubijen je dvama hicima iz vatrenog oružja dana 02. listopada 1991.g. u Karlovcu. Umro je u bolnici u Karlovcu dana 05. listopada zbog ozljeda nastalih kao posljedica spomenutih hitaca.

5. Hrvatska je ratificirala Konvenciju dana 05. studenog 1997.g.

6. Prije nego je Hrvatska ratificirala Konvenciju otvorena je istraga i policija je provela očevid, te provela obavijesne razgovore sa većim brojem potencijalnih svjedoka. Provedeno je balističko vještačenje i obdukcija.

7. Nakon ratifikacije Konvencije poduzeti su daljnji koraci. U veljači 2005.g. druga podnositeljica obratila se Županijskom državnom odvjetništvu u Karlovcu i požalila se na neučinkovitost istrage smrti njenog sina B.M.

8. Od travnja do lipnja 2006.g. tijela kaznenog progona obavila su obavijesne razgovore sa sedam svjedoka. Zadnji je obavijesni razgovor proveden 14. lipnja 2006.g. Od tada nije bilo daljnjeg napretka u istrazi.

PRIGOVOR

9. Podnositelji prigovaraju temeljem čl. 2. Konvencije da su kaznenopravni mehanizmi koji su bili raspoloživi u odnosu na smrt njihovog sina odnosno brata bili nedjelotvorni.

PRAVO

Navodna povreda čl. 2. Konvencije

10. Podnositelji su prigovarali da domaće vlasti nisu poduzele prikladne i primjerene korake kako bi istražile smrt njihovog sina odnosno brata B.M. i privele počinitelje pravdi. Oslonili su se na čl. 2. Konvencije koji glasi:

„1. Svačije pravo na život zaštićeno je zakonom. ...“

1. Podnesci stranaka

11. Vlada je tvrdila da podnositelji nisu iscrpili sva dostupna domaća pravna sredstva. Tvrdili su da su podnositelji mogli podnijeti pritužbu protiv konkretnih djelatnika policije ili državnog odvjetništva koji su bili zaduženi za provođenje istrage o smrti njihovog sina odnosno brata. Takva pritužba mogla je dovesti do pokretanja disciplinskog postupka. Što se tiče zaštite od navodnih nezakonitosti u postupanju domaćih tijela, Vlada je istaknula da su podnositelji mogli potraživati naknadu štete od države temeljem Zakona o državnoj upravi. Tvrdili su da je takva kombinacija pravnih sredstava utvrđena učinkovitom u predmetu *D.J. protiv Hrvatske* (br. 42418/10, 24. srpnja 2012.).

12. Nadalje, naveli su da je zahtjev podnesen izvan šestomjesečnog roka, jer su podnositelji podnijeli svoj zahtjev Sudu gotovo 22 godine nakon što je njihov rođak ubijen.

13. Podnositelji su tvrdili da su poštivali sve uvjete dopuštenosti zahtjeva.

2. Ocjena Suda

14. Sud ne mora obraditi sva pitanja koja su istaknule stranke, budući da je ovaj dio zahtjeva u svakom slučaju nedopušten zbog nepoštovanja šestomjesečnog roka propisanog čl. 35. Konvencije, iz sljedećih razloga.

15. Sud naglašava da je svrha pravila o šest mjeseci promicati pravnu sigurnost i osigurati da predmeti u kojima se postavljaju pitanja temeljem Konvencije budu riješeni unutar razumnog roka. Ono bi, nadalje, trebalo također zaštititi državne vlasti i druge uključene osobe od dugotrajne neizvjesnosti (v. *Mocanu i dr. protiv Rumunjske* [VV], br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08, § 258, ECHR 2014 (izvaci)).

16. Kada se utvrdi da pravna sredstva ne postoje ili su ocijenjena neučinkovitima, šestomjesečni rok u pravilu teče od dana kada se dogodio osporavani čin (v. *Hazar i dr. protiv Turske* (odluka) br. 62566/00, 10. siječnja 2002.). Međutim, posebni uvjeti mogu se primjenjivati u iznimnim slučajevima kada podnositelj upotrijebi ili se pouzda u naizgled postojeće pravno sredstvo i tek kasnije postane svjestan okolnosti koje to pravno sredstvo čine neučinkovitim (v. *Paul i Adrey Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva* (odluka) br. 46477/99, 07. lipnja 2001.).

17. U pogledu tužbe podnositelja za naknadu štete u parnično postupku, Sud uočava da su oni potraživali naknadu u svezi sa smrću njihovog sina odnosno brata. Međutim, taj postupak nije, u okolnostima predmetnog slučaja, relevantan za procesnu obvezu države temeljem čl. 2. Konvencije i stoga ne utječe na tijek šestomjesečnog roka (usporedi sa *Narin protiv Turske*, br. 18907/02, § 48, 15. prosinca 2009.).

18. Sud naglašava da obveza zaštite prava na život temeljem čl. 2. Konvencije, a u svezi sa općom obvezom države iz čl. 1. Konvencije da svima pod svojom jurisdikcijom osigura prava i slobode zajamčene Konvencijom, također implicitno zahtijeva postojanje neke vrste učinkovite službene istrage u situaciji kada su pojedinci ubijeni uslijed uporabe sile (v. *mutatis mutandis McCann i dr. protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 27. rujna 1995., Serija A br. 324, § 161; i *Kaya protiv Turske*, 19. veljače 1998.g., Izvješće o presudama i odlukama 1998-I, § 86; te *Paul i Adrey Edwards*, gore citirano, § 69).

19. Sud ističe da se od podnositelja čiji je sin odnosno brat ubijen može očekivati da pokažu marljivost i inicijativu u određenom stupnju (v. *mutatis mutandis, Bulut i Yavuz protiv Turske* (odluka), br. 73065/01, 28. svibnja 2002.g.). U ovome predmetu, Sud bilježi da podnositelji zahtjeva, iako se jesu raspitivali za napredak istrage o smrti njihovog sina odnosno brata, ipak nisu svoje prigovore pravovremeno iznijeli pred Sud. Istraga je otvorena 1992.g. i zadnji relevantni koraci poduzeti su od strane tijela kaznenog progona u lipnju 2006.g., kada su ispitani mogući svjedoci. Nikakvi drugi koraci nakon toga nisu poduzimani.

20. Uzimajući u obzir gore navedene okolnosti ovoga predmeta, Sud zaključuje da su podnositelji davno prije rujna 2013.g. kada su podnijeli zahtjev Sudu, trebali postati svjesni da nakon lipnja 2006.g. nije bilo daljnjih napora radi utvrđivanja okolnosti smrti njihovog sina odnosno brata. Međutim, oni su podnijeli zahtjev Sudu više od sedam godina kasnije.

22. Iz navedenog slijedi da je zahtjev podnesen izvan roka i mora biti odbačen sukladno čl. 35. st. 1. i 4. Konvencije.

Iz tih razloga, Sud jednoglasno

Proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskom jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 4. veljače 2016.

Abel Campos
Zamjenik tajnika

Jon Fridrik Kjølbro
Predsjednik

DODATAK

1. Danijela **LOVRIĆ** rođena je 1970.g. i živi u Karlovcu
2. Vesna **MARTINOVIĆ** rođena je 1951.g. i živi u Karlovcu
3. Branislava **MIKULANDRIĆ** rođena je 1977.g. i živi u Velikoj Jelsi